

**BORUSAN
CON·TEM·
PO·RAR·Y**

KOLEKSİYON SERGİSİ | COLLECTION EXHIBITION

Ola Koleksiyon
Siyah
Alçı
2007

BORUSAN CONTEMPORARY

Hafta sonları 10.00-19.00 arası açıktır. / Open on weekends between 10 am-7 pm
Rumelihisarı Mah. Baltalimanı Hisar Cad. No: 5 Perili Köşk 34470 Sarıyer İstanbul TR
www.borusancontemporary.com

Yazıt

Script

29.10.2016-19.02.2017

KÜRATÖR/CURATOR
NECMİ SÖNMEZ

Yazıt
Script

29.10.2016-19.02.2017

KÜRATÖR CURATOR
DR. NECMİ SÖNMEZ

SANATÇILAR
ARTISTS

Ruby Anemic
Lars Arrhenius
George Barber
Burak Bedenlier
Laurent Bolognini
Eelco Brand
Edward Burtynsky
Christoph Dahlhausen
Lynn Davis
Lale Delibaş
Ian Davenport
Liam Gillick

Teo González
Ray Harris
Claudia Hart
Allard Van Hoorn
Erdal İnci
Chen Jiagang
Bengü Karaduman
Hannu Karjalainen
Michael Kenna
Miru Kim
Imi Knoebel
Ola Kolehmainen

Renée Levi
Sol LeWitt
Markus Linnenbrink
Tatsuo Miyajima
Manfred Mohr
François Morellet
Isabel Muñoz
Maurizio Nannucci
Andrew Rogers
Thomas Ruff
Björn Schülke
Paul Schwer

Roman Signer
Keith Sonnier
Serkan Taycan
Markus Weggenmann
Ekrem Yalçındağ
İskender Yediler
Jerry Zeniuk
Beat Zoderer
Marina Zurkow

“Yazıt” Sergisinin Kavramsal Çerçevesi

“Yazıt” sergisi, Borusan Çağdaş Sanat Koleksiyonu’ndan derlenen çalışmaları bir araya getirirken, uluslararası çağdaş sanatın farklı eğilimlerini izleyiciye şiirin perspektifinden sunmayı hedefliyor. Daha önce Leylâ Erbil, Tezer Özlü gibi yazarların kitaplarından yola çıkılarak hazırlanan koleksiyon sergilerinin bu seferki çıkış noktası, Türk şiirine yeni bir soluk getirmiş olan İlhan Berk’in çalışmaları.

Serginin çıkış noktasını Berk’in “Yazıt” isimli şiirleri ve onun disiplinlerarası tarzda çalışan bir sanatçı olması oluşturuyor. Borusan Çağdaş Sanat Koleksiyonu, on yıldan bu yana hareketli imgelerin (moving image) ön plana çıktığı, video, projeksiyon ve yerleştirme tekniklerinin kullanıldığı çalışmalar üzerine yoğunlaşıyor. Çağdaş sanatın en güncel eğilimlerinin temsil edildiği tavrı sanatçıların bakış açılarıyla yansıtıran, alabildiğine farklı, hatta alışılmadık bir imgeler dünyasının kapısını da aralıyor. Bu çoğulcu yaklaşım izleyiciye yeni yorumların kapılarını aralarken onları daha önce karşılaşmadıkları olgular üzerinde düşünmeye de davet ediyor. Çağdaş sanatın ilk bakışta kavranamayacak yoğunluktaki içerik ve teknikleri izleyicilere sunması, “ilk karşılaşmaların” son derece doğru planlanmasını gerektiriyor. Çünkü bir çalışmaya ikinci ya da üçüncü kez bakılıp bakılmayacağı hissiyatı, ilk temasta izleyici ile sanat eseri arasında doğan elektriklenmeden ortaya çıkar. Bu nedenle Borusan Contemporary’nin koleksiyon sergilerinde farklı bir kurgusalik izlenerek yaratıcı edebiyatla çağdaş sanatın birlikteliğinden doğan bir izlek takip edilmeye çalışılıyor.

Bu bağlamda akla gelen ilk sorulardan biri de neden İlhan Berk’in seçtiği. Uzun süren yaşamı boyunca (1918–2008) farklı açılımları olan kitaplar yayınlayan İlhan Berk, İkinci Yeni Akımı içinde konumlandırılmış bir şairdir. Öğretmen, çevirmen, yayıncı kimliklerinin yanı sıra resim sanatıyla da yakından ilgilenmesi, onun 1960’lardan itibaren “disiplinlerarası” olarak tanımlanan farklı etkinlik biçimlerinde “kendi sesini” bulmasına yardımcı oldu. Düzenli olarak günlük ve çalışma notları tutan Berk’in defterlerine yazdıkları, karaladıkları, çiziktirdiği cümleler, onun yazı ile resim arasında konumlanan hiyeroglif benzeri şekillerle çizmesini tetikledi. 1960’ta yayımlanan *Çivi Yazısı* adlı kitabından itibaren, diyagram olarak da tanımlanabilecek olan çizimlere ve desen çalışmalarına yöneldiğini görüyoruz. Şair özellikle yakın dostları için

imzaladığı kitaplarının ilk sayfalarına bu tür çizimler yapıyordu. Bu noktada belirtilmesi gereken, Berk’in bir ressamdan farklı olarak elyazısı, karalama, çiziktirme gibi “yazı eylemine” dayalı olan pratiklerle desenlerinin bel kemiğini oluşturmasıdır. Şiirsel imge ile resimsel imge arasındaki bu akışkanlık, Borusan Çağdaş Sanat Koleksiyonu’ndan derlenen “Yazıt” sergisinin de çıkış noktasını oluşturuyor.

İlhan Berk “Yazıt I” ve “Yazıt II” adlı şiirlerini ilk kez *Otağ* kitabında yayımlamıştı (Gergedan Yayınları, İstanbul, 1961). Edebiyat gündeminde İkinci Yeni Akımı’nın tartışıldığı yıllarda yayımlanan bu şiirler, Berk’in daha sonra yoğunlaşacağı soyutlamaya dayalı poetikasının da ilk filizlerinden biridir. “Yazıt” şiirlerinin sergiye adını veren bir kaynak olmalarının, çağdaş sanatın en önemli özelliklerinden biri olan imgeselliğe gönderme yapıyor olmasından kaynaklanıyor. Berk, çok erken denebilecek bir dönemde o kadar ilginç dizeleri yan yana getirerek şiirini kurgulamıştı ki, “anlam” bildik giysilerini çıkararak okuyucusunun karşısına yalın olarak ve korkusuzca çıkıyordu. Borusan Çağdaş Sanat Koleksiyonu’ndan seçilen çalışmaları yan yana getirirken bu açıkyüreklilikten etkilenerek alabildiğine yalın, anlaşılabilir birliktelikler kurgulamayı denedik.

Conceptual Framework of the Exhibition

The exhibition *Script* endeavors to present different approaches in the international contemporary art landscape from a poetic perspective by bringing works from the Borusan Contemporary Art Collection together in the context of different themes. The starting point of the current edition of the collection exhibition, previously inspired by the writings of authors such as Leylâ Erbil and Tezer Özlü, is the work of İlhan Berk, who has breathed new life into Turkish poetry.

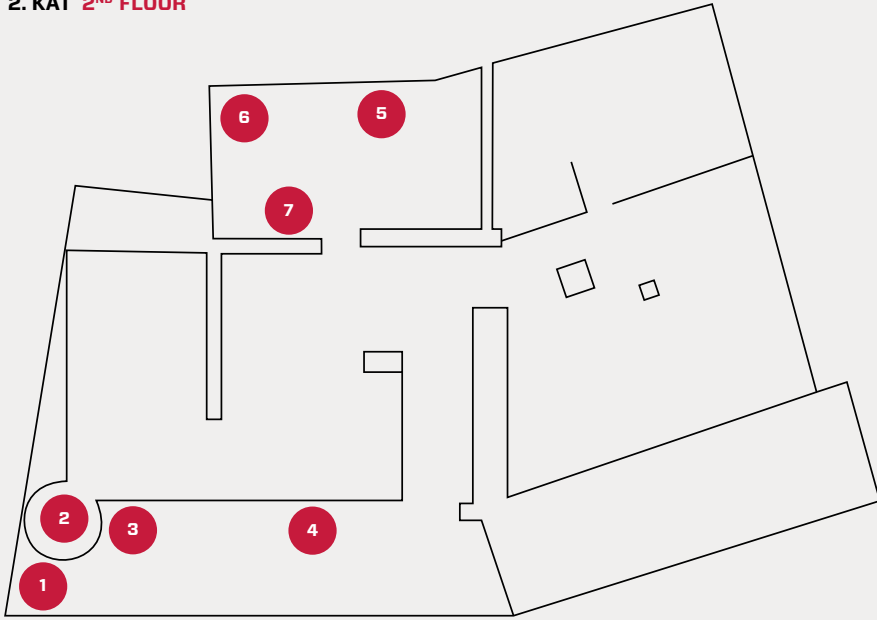
The interdisciplinary nature of Berk’s poems titled *Script* form the foundation of this exhibition. The Borusan Contemporary Art Collection has been focusing on works that predominantly use strategies of media and digital art for a decade. These works, represent current trends in contemporary art and various attitudes towards different subjects and phenomena in contemporary society from the lens of varying artistic practices. This pluralist approach invites the viewers to think about phenomena they may not have previously encountered, while allowing for the observation of different points of view. The presentation of content and techniques that are not easily comprehended requires a very critical planning of the “first encounter” due to the fact that the second and the third encounters rely on the appeal the first. From this perspective, Borusan Contemporary’s collection exhibitions follow a path combining creative writing and contemporary art.

One of the first inquiries when encountering this exhibition could be “Why İlhan Berk?”. Berk, has, during his long life, (1918–2008) published books in search of new possibilities. He was also a part of the Second New Movement of poets in the 1950’s who opposed themselves to the social aspects prevalent in the poetry of Nâzım Hikmet and instead—sought to create a more abstract poetry through the use of jarring and unexpected language, complex images, and the association of ideas.

His interest in painting, along with his different affiliations as a teacher, translator and publisher, helped him, from the ‘60s onwards to find “his own voice” in diverse engagements that could only be defined as interdisciplinary. Berk’s writings, doodles and drawings in the journals and work notes he kept daily, triggered his hieroglyphic drawings that sit somewhere between text and drawing. We see that after the release of his book *Çivi Yazısı* (Cuneiform) in 1960, he steered towards drawings and patterns that could also be defined as diagrams. The poet especially liked to sketch on the first page of the books that he signed for his close friends. At this point, we must note that Berk formed the basis of his sketches with practices that rely on “the act of writing”, such as handwriting, doodling and scribbling, which distinguishes him from a painter. The fluidity between the poetic image and the visual image forms the backbone of the exhibition *Script* that features works from the Borusan Contemporary Art Collection.

İlhan Berk published his poems “Yazıt I” (Script I) and “Yazıt II” (Script II) in his book *Otağ* (The Marquee) (Gergedan Books, Istanbul, 1961). These poems, published in the years contextualized by the Second New Movement in the literary circles of the time, constitute part of the first offshoot of Berk’s poetics based on abstraction, which he would intensify later in his life. This exhibition is named after the “Yazıt” poems as they can be attributed to the allusion they make to the fictitious, which is one of the most important characteristics of contemporary art. In the early days of Turkish poetry Berk, formed the structure of his poems by bringing together lines which when stripped of “meaning” or its familiar look, served the reader an experience as plain and fearless as possible. This sincerity was an inspiration when selecting and organizing the works for this collection show.

2. KAT 2ND FLOOR

1

Duvar metni

Wall text

İlhan Berk, Yazıt II, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul 2010, s. 283.

İlhan Berk, Yazıt II, Yapı Kredi Publications, İstanbul, 2010, p.283.

2

Laurent Bolognini

F Vektör

Elektronik kutu, alüminyum, karbon lifi, 4 ampul, 3 motor
2 spiral (çaplar: 105 ve 95 cm)

F Vecteur

Electronic box, aluminum, carbon fiber, 4 light bulbs, 3 motors
2 helixes (diameters: 105 and 95 cm)

3

Allard Van Hoorn

034 Kentin Hayal Zaman Çizgisi

Enlem: 41.041250° N - 41.041345° N

Boylam: 28.990245° E - 28.9900331° E (Water Score)

2015

Ed. 1/2 + 1 AP

034 Urban Songline

Latitude: 41.041250° N - 41.041345° N

Longitude: 28.990245° E - 28.9900331° E (Water Score)

2015

Ed. 1/2 + 1 AP

4

Björn Schülke

SV1

2011

65 x 305 x 85 cm

Fiberglas, tutkal, alüminyum, ahşap, çelik, oto boyası,
güneş enerjisiyle çalışan pil, elektronik, motor, gitar teli

SV1

2011

65 x 305 x 85 cm

Fiberglass, epoxit, aluminum, wood, steel, car paint,
solar cells, electronics, motors, guitar strings

5

İskender Yediler

İsimsiz

1997

100 x 76 cm

Mukavva üzerine serigrafli baskı, 6 adet

Untitled

1997

100 x 76 cm

Screenprint on cardboard, 6 pieces

6

Roman Signer

56 Küçük Helikopter

2008

Video, 3'14"

Ed. 3/10 + 3 AP

56 Kleine Helikopter

2008

Video, 3'14"

Ed. 3/10 + 3 AP

7

Space for Optimisation (İlhan Berk, Atlas, 1981-1983. Şairin
1976'da yayımlanan Atlas adlı kitabının üzerine farklı tekniklerle
çizmiş olduğu 40 desenden oluşan video. Özel Koleksiyon,
İstanbul.

İlhan Berk, Atlas, 1981-1983. Loop comprising 40 sketches Berk
made with different techniques on his book Atlas, published in
1976. Private Collection, İstanbul.

İlhan Berk'in sergiye ismini veren şiiri 1961'de ilk yayımlandığında, o dönemin edebiyat anlayışına uymadığı için epeyce yadırganmış, uzun bir süre yok sayılmıştı. Berk, her türlü olumsuz dönemsel koşula rağmen deneyselliğini sürdürerek "imgenin" yeni formlarını oluşturmak için, düz anlamı aşan bir yaklaşım geliştirmişti. "Yazıt" sergisi, tıpkı Berk'in şiirinde olduğu gibi, alışılmadık teknik arayışlara girerek farklı olanın peşinde ilerleyen deneysel sanatçıların çalışmalarına yoğunlaşıyor. Laurent Bolognini'nin şiirinin yazılı olduğu duvarın hemen yanındaki karanlık odada gösterilen ışık heykeli, motorların yardımıyla sarmal formunda dönen dört küçük ampulden oluşuyor. Çalışmalarını "ışık makinesi" olarak tanımlayan Bolognini'nin bu etkileyici heykelinde, ışık malzemesini alışılmışın ötesinde bir form zenginliği geliştirecek biçimde devreye soktuğunu görürüz. Berk'in dizelerinden neredeyse elli yıl sonra gerçekleştirilmiş olan bu heykel, şiirin tanımsızlığına karşı görsel bir tanımsızlık geliştirirken izleyiciye son derece önemli mesajlar da iletiyor. Bu mesajları art arda sıraladığımızda, serginin farklı köşelerinde tasarlanmış olan görselliklere dikkati çeken bir sistem geliştirmiş olacağız:

1. Önkoşulsuz olmak: Sanat eserleri bize mutlaka bir şeyler anlatmak istemezler. Onlara sadece bakmak, önkoşulsuz olarak bakmak, bir takım duyguların, yaklaşımların önünü açabilir.
2. Detaylara yoğunlaşmak: Bir sanat eseri üzerine bir dakika yoğunlaşmak önemli bir başlangıç adıımıdır. Ama detayları kavrayabilmek için en azından on dakika yoğunlaşmak gerektiğini de unutmamalı.
3. Formları algılayabilmek: Bazen renkler, simgeler sanat eserinin formel özelliklerinin kavranmasına engel olabiliyor. Özel bir çaba harcamadan bu formel özellikleri algılayabilmemiz mümkün değil.

Bu yukarıda sıraladıklarımız çerçevesinde ikinci kattaki eserlere baktığımızda, her sanatçının farklı değerleri ön plana çıkarma eğiliminde olduğunu görüyoruz. Allard Van Hoorn, Boğaziçi'ndeki dalgaların çıkardığı sesleri görünür kılmaya çalışırken, Björn Schülke, sadece yeteri kadar güneş ışığını bünyesinde topladıktan sonra çalışan heykelinde "ışığın gücü"ne gönderme yapıyor. Ses ve ışık soyut kavramlar olarak ikinci katın girişine yayılan çalışmalarda ön plana çıkan öğeler. Perili Köşk'ün adeta labirenti andıran farklı bölümlerinde izleyiciye değişik tecrübelerin kapılarını aralamaya

çalışan Borusan Çağdaş Sanat Koleksiyonu, görünenin ötesine geçen değerleri savunan sanatçıları sunar.

Geçici sergi alanlarını arkasında bırakan izleyiciler, Perili Köşk'ün farklı katlarını birbirine bağlayan ana asansörlerin önüne geldiğinde, koleksiyon sergilerinin başladığı noktaya ulaşmış olur. Bu dar alanda izleyiciyi karşılayan ilk çalışmalar İskender Yediler'in serigrafi tekniğiyle gerçekleştirmiş olduğu büyük boyutlu baskılardır. Çalışmalarında hayli farklı malzemeleri kullanan bir heykeltıraş olan Yediler, ilk bakıldığında, organik formları çağrıştıran bu serigrafi baskılarında çiçek ve bitki formlarını kullanmıştır. Ancak aşırı derecede büyütülmüş motiflerin yüksek çözünürlüklü pikselleri canlı renklerle yorumlandığı için bu baskıların dikkati çeken, göz alıcı bir yanı vardır. Roman Signer'in adeta araları andıran oyuncak helikopterleri kullandığı videosunda da göz alıcı bir hareketlilik izlenir. Hem Yediler'in, hem de Signer'in çalışmalarında gözlemlenen alaycı yaklaşım, kesinleşmiş bir eleştiri yapmaktan ısrarla kaçınır.

Ana asansörlerin yanındaki dar bölümde (Space for Optimisation) İlhan Berk'in *Atlas* adlı kitabının ilk baskısı (1976) üzerine yaptığı desenler video döngü olarak görülür. Berk'in şiirleri ile onlardan esinlenerek yaptığı desenleri bir araya getiren bu belge, "yazılı imge" ile "görsel imgeler" arasındaki diyalogu son derece açık bir şekilde ortaya koyar. Şair İlhan Berk ile ressam İlhan Berk'i bir araya getiren bu kitap, hem okunabilen hem de bakılabilen yapısıyla seyirciye adeta yepyeni bir coğrafyanın kapılarını aralar.

When İlhan Berk's poem, which the exhibition takes its name from, was first published in 1961, it was found strange, ignored even, as it did not fit in the then-prevalent literary norms. Despite the negative reaction, Berk continued his experimental approach, reaching beyond the literal meaning in order to establish new forms of the image. The exhibition *Script* focuses on experimental artists, who chase "the different", as Berk did with his poetry. Laurent Bolognini's light sculpture shown in the dark room next to the wall with the poem on it, is made up of four light bulbs that rotate in a spiral with the help of engines. Looking at this impressive sculpture, we can see that Bolognini, who calls his sculptures "light machines", utilizes light in an unconventional way in order to develop an opulence of form. This sculpture, produced almost five decades after Berk's poem, conveys important messages while developing a visual ineffability as a response to poetic ineffability. When we put these messages together, we will have created a system that draws attention to the different visual forms in different corners of the exhibition:

1. Having no presuppositions: Artworks do not necessarily want to tell us something. Simply looking at them, without presuppositions, may open up a space for new feelings and approaches.

2. Focusing on detail: It is an important first step to focus on an artwork for

a minute, but one must keep in mind that it should extend to ten minutes to fully comprehend the details.

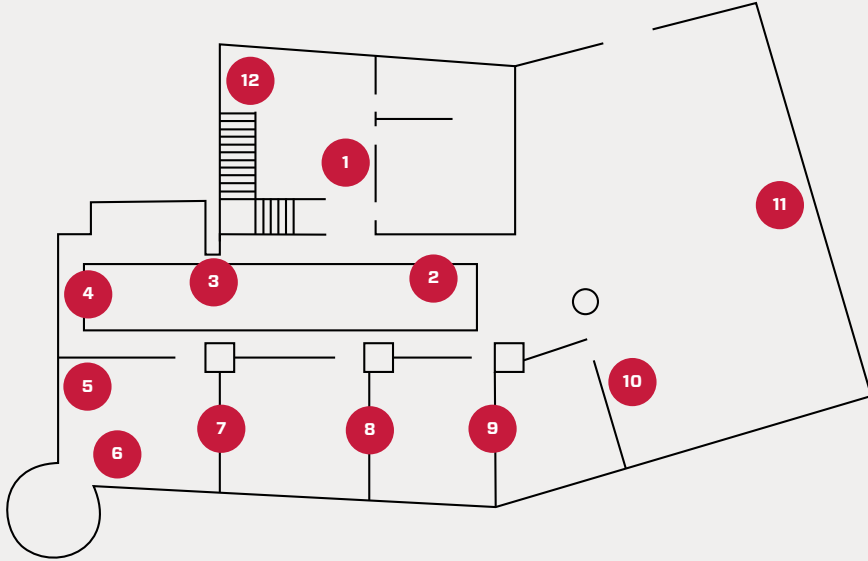
3. Understanding form: Sometimes colors and symbols obstruct the comprehension of the artwork's formal properties. Understanding form is very unlikely without making an effort.

When we look at the artworks on the second floor with a focus on what we mentioned above, we see that every artist is inclined to prioritize a different set of values. While Allard Van Hoorn is trying to visualize the sound of the waves of the Bosphorus, Björn Schülke is pointing at the "power of light" in his sculpture that only works when it accumulates a sufficient amount of daylight. Sound and light, as abstract elements, are prominent features of the works that are placed on the entrance to the second floor. The Borusan Contemporary Art Collection, offering new experiences in different parts of the labyrinth-like Perili Köşk, presents its visitors with artists who champion values which go beyond what is immediately visible.

Visitors, leaving behind the temporary exhibit spaces come the point where collection exhibitions begin when they reach the elevator area connecting different floors of the *Perili Köşk*. The first works that greet the visitors in this small space are the big prints that Iskender Yediler made using silkscreen technique. Yediler, who is a sculptor employing various techniques in his works, used flower and plant forms in these prints that remind one of organic motifs. However, the prints have a radiant quality due to the high-resolution pixels of the exaggerated images reproduced in bright colors. The same radiance exists in Roman Signer's video, in which he used toy helicopters, which almost reminds one of bees. The sardonic approach in both Yediler and Signer's works persistently evades producing a solidified critique.

In the narrow section next to the main elevators (Space for Optimization) one can see the video loop of İlhan Berk's doodles on the first edition of his book, *Atlas* (1976). Presenting the poems Berk wrote and the doodles that were inspired by them, this document clearly reveals the dialogue between the "written image" and the "visual image". This book brings İlhan Berk, the poet, and İlhan Berk, the painter, together and opens up a new realms for the viewers, which they can both read and look at.

3. KAT 3RD FLOOR

1
George Barber
Arabalarla Aksiyon Resim
2007
HD Video, 6' 03"
Ed. 2/3 + 1 AP
Automotive Action Painting
2007
HD Video, 6' 03"
Ed. 2/3 + 1 AP

2
Edward Burtynsky
Petrol Yatakları #19a ve #19b
2003
152 x 190 cm
Kromojenik renkli baskı
Oil Fields #19a and #19b
2003
152 x 190 cm
Chromogenic color print

3
Chen Jiagang
Ayartma, Güzellik
2008
160 x 240 cm
Kromojenik peyzaj, polikrom
Ed. 5/6
Temptation, Beauty
2008
160 x 240 cm
C-print landscape polichrome
Ed. 5/6

4
Teo González
İsimsiz No: 504
2007
183 x 183 cm
Akrilik polimer emülsiyon, pigment, akrilik mine, tahta üzeri kumaş üstüne 23 3/4 karat altın varak
Untitled N.504
2007
183 x 183 cm
Acrylic polymer emulsion, pigment, acrylic enamel, 23 3/4 karat gold on cotton over board

5
Markus Linnenbrink
Wenddaslichtsichendlichauftut
2007
80 x 280 cm
Ahşap üzerine epoksi baskı
Wenddaslichtsichendlichauftut
2007
80 x 280 cm
Epoxy resin on wood

6
Allard Van Hoorn
034 Kentin Hayal Zaman Çizgisi
Enlem: 41.041250° N - 41.041345° N
Boylam: 28.990245° E - 28.9900331° E (Water Score)
2015
Ed. 1/2 + 1 AP
034 Urban Songline
Latitude: 41.041250° N - 41.041345° N
Longitude: 28.990245° E - 28.9900331° E (Water Score)
2015
Ed. 1/2 + 1 AP

7
Edward Burtynsky
Merdivenli Kuyu #2
2010
163 x 214 cm
Renkli kromojenik baskı
Stepwell #2
2010
163 x 214 cm
Chromogenic color print

8
Edward Burtynsky
Gemi Sökümü 2, Chittagong, Banglades
2000
86 x 67 cm
Renkli kuplör baskı
Shipbreaking 2, Chittagong, Bangladesh
2000
86 x 67 cm
Color coupler print

9
Edward Burtynsky
Gemi Sökümü 10, Chittagong, Banglades
2000
45 x 56 cm
Fujicolor kristal arşiv baskı
Ed. 11/15
Shipbreaking 10, Chittagong, Bangladesh
2000
45 x 56 cm
Fujicolor crystal archive print
Ed. 11/15

10
Ola Kolehmainen
Simya
2007
260 x 202 cm
Analog kromojenik baskı, diasec
Ed. 2/4
Alchemy
2007
260 x 202 cm
Analog c-type print, diasec
Ed. 2/4

11
Maurizio Nannucci
Hamle
1987
250 x 250 cm
Neon
Move
1987
250 x 250 cm
Neon

12
Marina Zurkov
Mesocosm (Wink, Texas)
2012
Yazılım tabanlı animasyon, 144-saat yıl-boyu döngü (tekrar yok)
Renk, animasyon, sesli
Ed. 1/5 + 2 AP
Mesocosm (Wink, Teksas)
2012
Software-driven animation, 144-hour year-long cycle (never repeats)
Color, animation, sound
Ed. 1/5 + 2 AP

Borusan Contemporary'de "Yazıt" sergisine paralel olarak kişisel sergisi açılan Edward Burtynsky, dizi mantığıyla geliştirdiği fotoğraflarında dünyanın farklı coğrafyalarındaki değişiklikleri büyüteç altına alır. Neoliberal ekonominin dayatmasıyla sınırsız bir ekonomik büyümenin gündeme gelmesi, dünyanın ekolojik dengesini bozduğu gibi büyük felaketlerin de kapılarını araladı. Burtynsky'nin çalışmaları 2010'lardan itibaren Borusan Çağdaş Sanat Koleksiyonu'na dahil edilmeye başlamıştı.

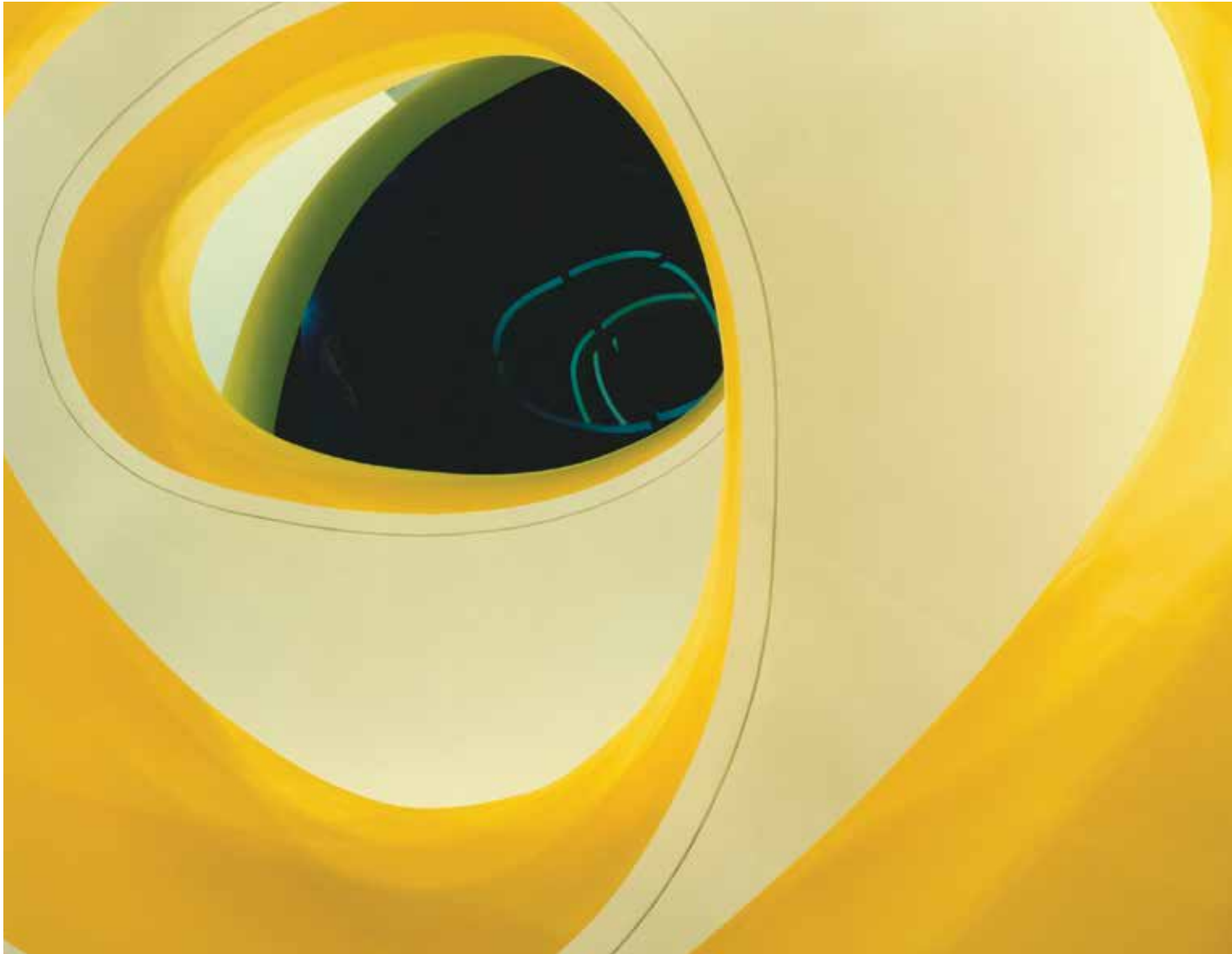
"Yazıt" sergisinin üçüncü katında ağırlıklı olarak sanatçının kurumsal koleksiyondaki çalışmaları yer alıyor. Burtynsky'nin geliştirmiş olduğu yaklaşım belgesel bir karakter taşır. Endüstrileşme sürecinin sonuçlarını sadece küresel ısınmayla gündeme gelen iklim değişikliğiyle değerlendiremeyiz. Ekolojik dengenin bozulması, insanla doğa arasındaki ilişkinin de yeniden sorgulanmasına neden oldu. Bugün yerkürenin farklı bölgelerinde karşılaştığımız doğal felaketlerin temelinde doğal kaynakların sorumsuzca tüketilmesi yatıyor. Burtynsky, bu gerçeğin farklı yönlerine gönderme yapan çalışmalarında, "manzara" tarzının çerçevesinde kalarak insan eliyle değişen doğanın günümüzdeki konumuna dikkat çekiyor. Bu etkileyici fotoğrafların kavramsal çerçevelerine sadık kalarak onlara eşlik eden diğer çalışmalar da, insan ile doğa arasındaki ilişkilerin değişen değerlerine gönderme yapıyor. Çinli sanatçı Chen Jiagang'ın endüstriyel üretim alanlarının önüne yerleştirdiği genç kızlar, fabrikaların dumanı altında adeta porselen biblolar gibi duruyor; sanki bu tozlu, dumanlı havayı soluyan onlar değil. Ola Kolehmainen'in renkli soyut formları detaylar üzerinde yoğunlaşıyor. Bu detaylardaki mükemmeliyetçi yaklaşım, doğanın ürettiği ile insanın ürettiği formlar arasındaki mücadelenin izlerini taşır. Bu karşıtlık, insanoğlunun daha hızlı, daha gelişmiş, daha bütünsel değişim süreçlerine yönelik tutkulu isteğinin de ifadesidir. Maurizio Nannucci de *Hamle* isimli neon çalışmasıyla bu sürecin temposuna işaret eder.

Üçüncü katın girişindeki videosunda otomobillerin boyadığı soyut resimlerin ortaya çıkış hikâyesini ironik bir yaklaşımla ele alan George Barber, artık simyası bozulmuş olan bir üretim-tüketim sürecine işaret ediyor.

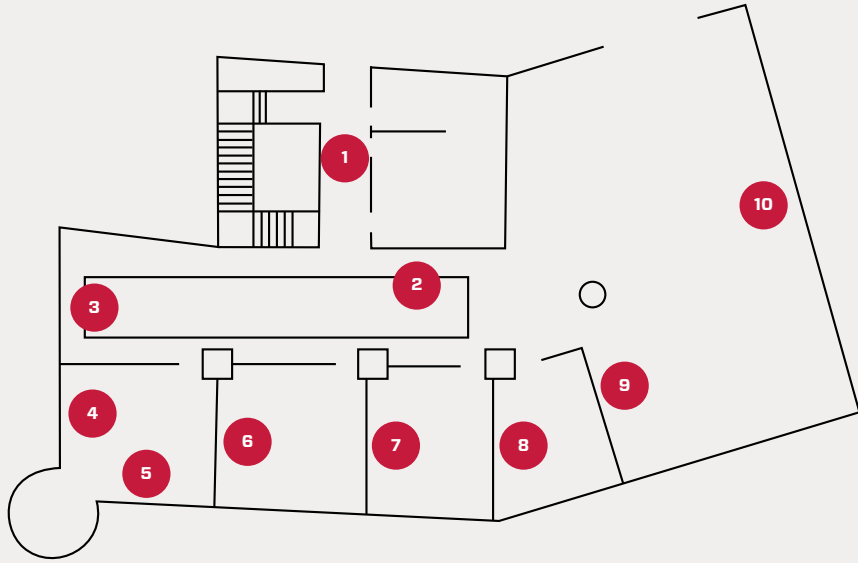
Bu katta sergilenen çalışmaların tamamını bir parantez içine almamız gerekirse, "değişim süreçlerinin hızı" kavramından yola çıkmamız mümkün. Ancak unutmamak gerekiyor ki, sanatçılar bu hızın aldığı formları gösterirken, bunun eleştirisini de, değerlendirmesini de izleyiciye bırakıyorlar.

Edward Burtynsky, whose solo exhibition parallels *Script* at Borusan Contemporary, focuses on the ecological changes in different parts of the world in his photographs that form the series. The unlimited economic growth of the world with the imposition of neoliberalism not only damaged the ecological balance of the earth, but also paved the way to terrible natural disasters. Burtynsky's works have been included in the Borusan Contemporary Art Collection from 2010 onwards. We can view the artist's works primarily from the third floor presentation of *Script*. Burtynsky's approach is that of a documentary. We cannot judge the changes of industrialization engendered by simply examining climate change—the destruction of the ecological balance also leads to the questioning of the relationship between humans and nature. Today, we witness natural calamities in different parts of the world primarily due to the irresponsible consumption of natural resources. In his works referring to the different implications of this phenomenon, Burtynsky draws attention to the current situation of nature distorted by human intervention, while remaining within the framework of "landscape". The works accompanying these impressive photographs also refer to the same problematic relationship of humans and nature. The young girls that Chinese artist Chen Jianang places in front of industrial production centers, look like porcelain dolls under the smoke of the factories, as if they are not breathing in the smoky air. Ola Kolehmainen's colorful abstract forms focus on details. The perfectionist approach in these details has the marks of the struggle between what is produced by nature and what is produced by the humans. This dichotomy is the expression of the passionate approach that humans have towards faster, more developed, more holistic processes of change. Maurizio Nannucci points at the tempo of this process with his neon work *Move*.

In his video work at the entrance of the third floor, George Barber unravels the story behind the abstract paintings made by cars quite ironically and points at the already distorted production-consumption process. If we attempt to find a common denominator for all the works on this floor, we can start with the "speed of transformation processes". However, each of the artists has his or her way of showing the forms this speed takes and leaves it to be appreciated by the viewer.

4. KAT 4TH FLOOR

1

Eelco Brand

X.movi

2012

15' 50" döngü

Renkli animasyon, ses, özel yazılım, bilgisayar

X.movi

2012

15' 50" loop

Color animation, sound, custom software, computer

2

Serkan Taycan

Nemrut Gölü, 2009

2010

60 x 60 cm, 4 parça

Arşivsel pigment baskı Museu Silver rag 300gr kâğıt üzerine

Ed. 1/5 + 1 AP

Nemrut Lake, 2009

2010

60 x 60 cm, 4 pieces

Archival pigment print on Museu Silver rag 300 gr paper

Ed. 1/5 + 1 AP

3

Christoph Dahlhausen

Bozuk Lamba

2012

160 x 350 x 380 cm

Floresan lamba, MDF üzerine ayna etkili vinil, çelik kısıcıklar, kablo

Broken Light

2012

160 x 350 x 380 cm

Fluorescent light tubes, mirror vinyl on MDF, steel holders, cable

4

Lynn Davis

Kapadokya, Türkiye, 1995

1995

70 x 70 cm

Selenyum tonlu jelatin gümüş baskı

İmzalı, tarihli, numaralı (2/10)

Cappadocia, Turkey, 1995

1995

70 x 70 cm

Selenium-toned gelatin silver enlargement print

Signed, dated, numbered (2/10)

5

Allard Van Hoorn

034 Kentin Hayal Zaman Çizgisi

Enlem: 41.041250° N - 41.041345° N

Boylam: 28.990245° E - 28.9900331° E (Water Score)

2015

Ed. 1/2 + 1 AP

034 Urban Songline

Latitude: 41.041250° N - 41.041345° N

Longitude: 28.990245° E - 28.9900331° E (Water Score)

2015

Ed. 1/2 + 1 AP

6

Manfred Mohr

P-1271c

2007

41 x 173 x 76 cm

İki çerçeveli LCD ekran, bilgisayar, özel yazılım

P-1271c

2007

41 x 173 x 76 cm

Two framed LCD screens, computer, custom software

7

Isabel Muñoz

Eski Havana, Küba Dansları Serisi

2001

133 x 133 cm

Kâğıt üzerine gümüş baskı

La Habana Vieja, Danza Cubana Series

2001

133 x 133 cm

Silver print on paper

8

Paul Scher

İstanbul, No:19

2013

100 x 81 cm

Kâğıt üzerine serigrafi

İstanbul, No:19

2013

100 x 81 cm

Silkscreen print on paper

9

Renée Levi

Pera

2003

150 x 150 cm

Tuval üzerine akrilik

Pera

2003

150 x 150 cm

Acrylic on canvas

10

Imi Knoebel

Eşçinsel Resim

2014

70 x 50 cm, her biri

Baskı

Schwules Bild

2014

70 x 50 cm, each

Print

Dördüncü katta yer alan çalışmaların önemli bir bölümü, Borusan Çağdaş Sanat Koleksiyonu'ndaki sanatçıların Türkiye ve İstanbul ağırlıklı yorumlarından oluşuyor. Serkan Taycan'ın fotoğrafları, farklı kültürlerin değişik mitolojilerine konu olan Ağrı bölgesini ele alırken, Lynn Davis'in Kapadokya'da çekmiş olduğu peri bacaları neredeyse gerçeküstücü bir manzarayı gündeme getiriyor. Manzara temalı fotoğrafların koleksiyondaki yoğunluğu, bu çalışmaların sadece Türkiye coğrafyasına yönelmiş olmalarıyla açıklanamaz. Manzara fotoğrafı, coğrafyadaki değişikliklere belgesel bir noktadan baktığı için farklı değişim süreçlerine gönderme yapan bir karaktere sahip. Bunun ötesinde genelde fotoğraf, özeldeyse manzara fotoğrafı, "şimdiki zaman"ı büyüteç altına alır. Koleksiyonun en önemli özelliklerinden biri de günümüz sanatının güncel eğilimleri ve farklı deneysel açılımlarını izleyiciyle paylaşmak olduğu için, manzara fotoğrafı hem önemli bir yoğunlaşmanın hem de kurumsal bir tavır geliştirmenin anahtarı olarak ele alınabilir. Renée Levi, Paul Schwer ve Allard Van Hoorn'un İstanbul konulu çalışmalarıyla birlikte değerlendirildiğinde, koleksiyonun yerel coğrafyaya ilgisinin nostaljik değil, güncel eğilimli olduğu daha da açık bir şekilde ortaya çıkar.

Bu katta koleksiyona yeni katılan Christoph Dahlhausen'e ait *Bozuk Lamba* adlı neon yerleştirme ilk kez sergileniyor. Sanatçının kavramsal bir çabayla oluşturduğu kompozisyon, izleyicilerin de arasında gezinerek neon malzemesinin sesini, ısını ve etkileyciliğini algılamasına yöneliktir. Endüstriyel üretimin şekillendirdiği neon her türlü mitoloji ve hikâyeden uzak, yalın bir malzemedir. Dahlhausen'in yerleştirmesi bu karaktere saygı duyarken, izleyiciyle formsal özelliklerin yanı sıra sesi ve ısıyı da duyumsatır.

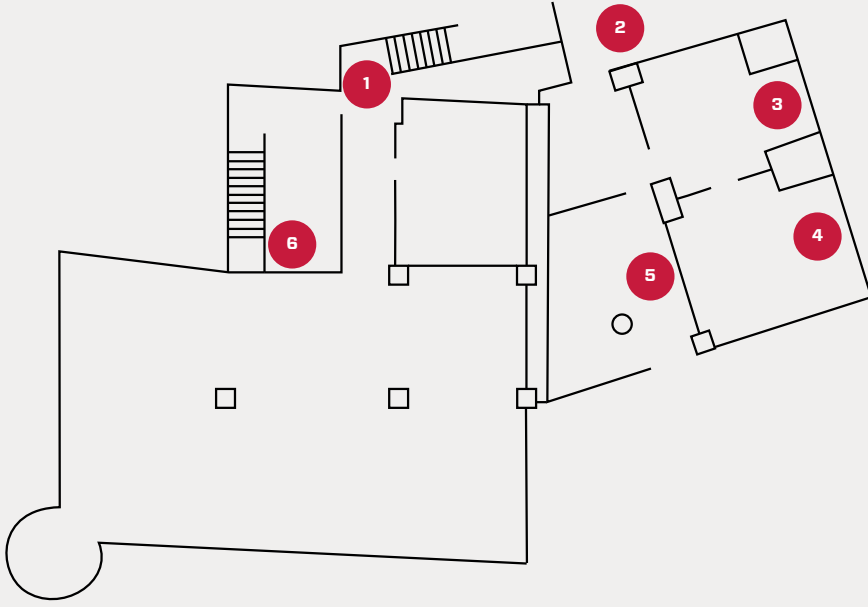
An important part of the works on the fourth floor is the presentation of different artists take on Turkey and Istanbul. Serkan Taycan's photographs focus on Ağrı, a home for many mythologies of different cultures, while Lynn Davis's photograph of Cappadocia presents a surrealist landscape. However, the intensity of landscape photography in the collection is not solely represented by their predilection towards Turkey's topography. Landscape photography refers to various processes of change by looking at geographical transformations in the form of a documentary. Beyond this, photography in general and landscape photography in particular deals with "the present". As one of the most primary aims of the collection is to share the current trends

2 | Serkan Taycan

and experimental approaches in contemporary art with the viewer, landscape photography can be viewed as a key to an important focus as well as an institutional attitude. The contemporaneity of the collection's predilection towards the local, as opposed to one that is nostalgic, is clearly revealed when Renée Levi, Paul Schwer and Allard van Hoorn's works related to Istanbul are viewed together.

On this floor, Christoph Dahlhausen's recently acquired neon installation *Broken Light* is exhibited for the first time. The composition formed by the artist is a conceptual effort, aimed at the viewer's comprehension of the sound, heat and effect of the neon material by walking around it. Neon, shaped by industrial production, is a material that is unrelated to any story or mythology. Dahlhausen's installation, while respecting this quality, allows the viewer to experience sound and heat along with the properties of form.

1

Ray Harris

Bırak Gideyim

2011

DVD; tek kanallı, ses

Ed. 1/6

Let Me Go

2011

DVD; single-channel, sound

Ed. 1/6

2

Tatsuo Miyajima

Recklinghausen'de Karşı Ten 3, 4, 5, 6, 9

2008

33 x 50 cm

Lambda baskı

Counter Skin in Recklinghausen 3, 4, 5, 6, 9

2008

33 x 50 cm

Lambda print

3

Sol LeWitt

Bozuk Küpler, E

2001

87 x 107 cm

Linocut baskı

Ed. 20/50

Distorted Cubes, E

2001

88 x 107 cm

Linocut print

Ed. 20/50

4

Bengü Karaduman

Sistemdeki Masum Hata

2010

56 x 120 cm

Kromojenik baskı, pleksiglas

Ed. 1/5 + 2AP

Innocent Failure in the System

2010

56 x 120 cm

C-print, plexiglass

Ed. 1/5 + 2AP

5

Paul Schwer

İstanbul No: 20

2013

100 x 81 cm

Kâğıt üzerine serigrafı baskı

İstanbul No.20

2013

100 x 81 cm

Silkscreen print on paper

6

Bengü Karaduman

Ayna Gölgeleeri

2007

Video data disk, DVD

Ed. 1/5 + AP + 1

Mirror Shadows

2007

Video data disc, DVD

Ed. 1/5 + AP + 1

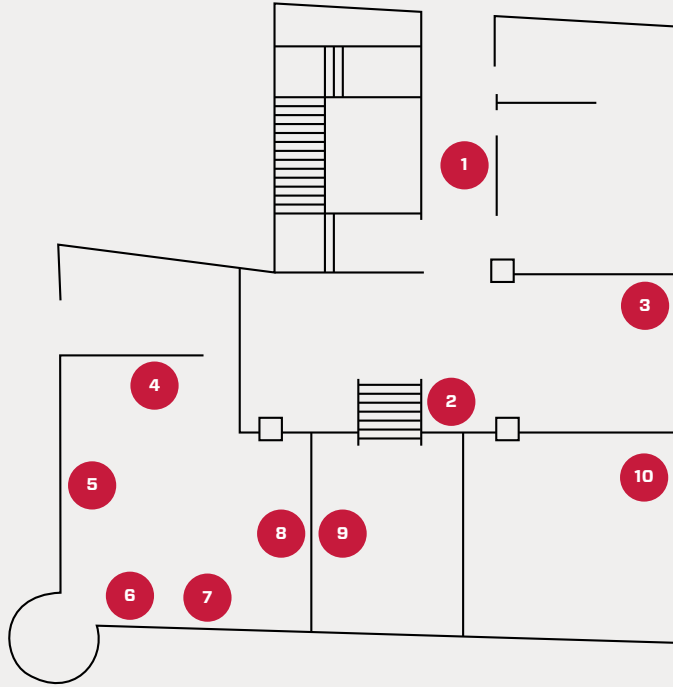
Asma kat girişinde sergilenen Avusturyalı sanatçı Ray Harris'in *Bırak Gideyim* adlı videosu, hamurla oynayan bir figürün bilinçli ya da bilinçsizce yapmış olduğu hareketlerden oluşan bir performansı belgeliyor. Kimlik, vücut, cinsiyet gibi temaları çağrıştıran, mecazlarla yüklü bu çalışma, asma katın neredeyse tamamında karşılaşılabilecek olan benzer işlerin öncülüğünü üstleniyor. Adından dolayı sıklıkla erkek sanılan Ray Harris, kadın dünyasına kadının perspektifinden bakan bir yaratıcı olduğu için, ele aldığı konuları masumiyet çerçevesinin ötesine taşıyor. Tatsuo Miyajima'nın insan bedeni üzerine boyadığı dijital karakterli sayılar da vücudu bir çıkış noktası olarak alıp günümüzde birçok alanda yaygın biçimde kullanılan kodlama olgusuna yoğunlaşıyor. Kodlayarak farklı özellikleri tanımlama, onları gruplandırma eğilimi, minimalist sanatın öncülerinden biri kabul edilen Sol LeWitt'in çalışmalarında ele aldığı bir yöntemdir. Sanatçının *Bozuk Küpler*, *E* isimli baskısı bu özellikleri ön plana çıkarır. Bengü Karaduman'ın *Sistemdeki Masum Hata* adlı çalışmasında farklı noktalardan farklı bir kodlama yorumu izlenir. Burada çeşitli çekim noktaları arasında kendini tanımlamaya çalışan kadın vücudu, tüm standartlaştırma eğilimlerinin karşısında durur.

Australian artist Ray Harris's *Let me go* exhibited in the entrance of the mezzanine documents a performance of conscious or unconscious movements of a figure playing with dough. Referring to themes such as identity, body and gender and full of metaphors, this work acts as an introduction to similar works throughout the floor. Ray Harris, whose name confuses many thinking she is male, is an artist who looks at a woman's world through a woman's lens, approaching the topics she focuses on to a level beyond innocence. Tatsuo Miyajima's digital numbers painted on human bodies also take the body as a point of origin, focusing on the coding phenomenon which has a widespread use in today's world. Defining different properties by coding and grouping is a technique that Sol LeWitt, one of the pioneers of minimalist art, frequently utilizes in his works. His print *Distorted Cubes*, *E* highlights these qualities. Bengü Karaduman's *Innocent Failure in the System* follows a different path of coding. Here, the female body tries to position itself between different points of attraction, while standing against all dispositions of standardization.

3 | Sol LeWitt

5. KAT 5TH FLOOR

1

Claudia Hart

Mevsimler
2009
11' 7" döngü
20" ekran ve özel yapım ahşap çerçeve
Ed. 2/6 + 2 AP
The Seasons
2009
11' 7" loop
20" screen and custom wood frame
Ed. 2/6 + 2 AP

2

Burak Bedenlier

Uzanmak
2010
200 x 75 x 58 cm
Tahta, bronz
Lie Down
2010
200 x 75 x 58 cm
Wood, bronze

3

Michael Kenna

Donuk Sabah, Onuma Gölü, Hokkaido, Japonya
2004
40 x 50 cm
Fotoğraf baskısı
Frosty Morning, Onuma Lake, Hokkaido, Japan
2004
40 x 50 cm
Photography print

4

Miru Kim

Revere Şeker Fabrikası 2
2005
76 x 114 cm
Kromojenik baskı
Ed. 1/5
Revere Sugar Factory 2
2005
76 x 114 cm
C-type print
Ed. 1/5

5

Ian Davenport

Akan Çizgiler: Koyu Kırmızı (Akış)
2007
250 x 400 cm
Alüminyum üzerine su bazlı boya
Poured Lines: Dark Red (Echo)
2007
250 x 400 cm
Water-based paints on aluminum

6

Allard Van Hoorn

034 Kentin Hayal Zaman Çizgisi
Enlem: 41.041250° N - 41.041345° N
Boylam: 28.990245° E - 28.9900331° E (Water Score)
2015
Ed. 1/2 + 1 AP
034 Urban Songline
Latitude: 41.041250° N - 41.041345° N
Longitude: 28.990245° E - 28.9900331° E (Water Score)
2015
Ed. 1/2 + 1 AP

7

Miru Kim

Richmond Elektrik Santrali 2
2008
114 x 76 cm
Kromojenik baskı
Ed. 1/5 + 1 AP
Richmond Power Station 2
2008
114 x 76 cm
C-type print
Ed. 1/5 + 1 AP

8

Ruby Anemic

Cesaret Yoksa, Zafer de Yok
2013
24 x 340 cm
Neon
Ed. 8 + 2 AP
No Guts, No Glory
2013
24 x 340 cm
Neon
Ed. 8 + 2 AP

9

Ola Kolehmainen

Kibir Aynaları
2011
180 x 226 cm
Kromojenik baskı, diasec
Ed. 9 + 2AP
Vanity Mirrors
2011
180 x 226 cm
C-type print, diasec
Ed. 9 + 2AP

10

Paul Scher

Galata'da Bir Dikilitaş
2012
30 x 300 x 30 cm
Pigmentler, vernik, serigrafik baskı, neon
Stele Galata
2012
30 x 300 x 30 cm
Pigments, varnish, silk-screen, neon

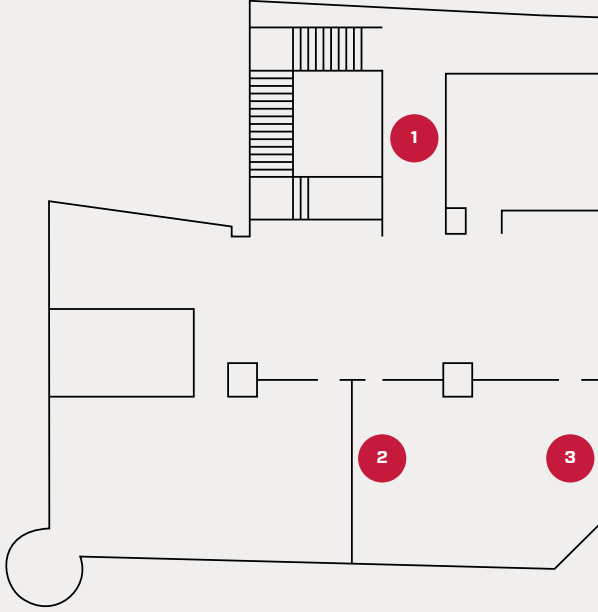
Beşinci kattaki sunum, videodan fotoğrafa, heykelden neona birçok tekniğin bir araya gelmesinden kaynaklanan bir yoğunluğa sahiptir. Burada Claudia Hart, Burak Bedenlier, Miru Kim başta olmak üzere, insan vücudunu çıkış noktası alan sanatçıların yanı sıra Ian Davenport, Ola Kolehmainen gibi soyut değerler üzerinde söylemlerini geliştiren yaratıcıların çalışmaları da yer alır. Ruby Anemic ve Paul Schwer'in ışık kaynaklı işleriyle birlikte ele alındığında, beşinci katın tamamı, Babil Kulesi'ni andıran bir yapıya bürünür. Babil Kulesi, *Eski Ahit* hikâyelerinden beri dünyada konuşulan yüzlerce dilin ortaya çıkışını tanımlamaya çalışan efsanelerden biri olarak, dillerin farklılığını tanımlayan bir metaforudur. Unutmamak gerekiyor ki, her sanat eserinin kendine özgü bir dili vardır. Birkaç sanat eseri bir araya geldiğinde, ister istemez aralarında bir diyalog doğup doğmadığı konusu gündeme gelir. Müze koleksiyonları bu tür diyaloglarla dolu olmasına karşın, Borusan Çağdaş Sanat Koleksiyonu'nda, sanatçıların farklı tekniklerle, farklı dilleri konuştukları çoğulcu bir yaklaşım izlenir.

The fifth floor has an intensity stemming from the variety of techniques used in the works, such as video, photography, sculpture and neon. Here, one can find artists whose focus is on the human body, such as Claudia Hart, Burak Bedenlier and Miru Kim, along with artists like Ian Davenport and Ola Kolehmainen whose discourses are developed through abstract values. Taking into account the light-oriented works of Ruby Anemic and Paul Schwer, the fifth floor reminds us of the Tower of Babel. Since the stories of the *Old Testament*, the Tower of Babel has been a metaphor of the difference between languages as a myth aspiring to define the birth of the hundreds of languages spoken on earth. One must keep in mind that every artwork has a language of its own. When multiple works come together, one cannot help but question if they are in dialogue. Though museum collections contain a plethora of such dialogues, the Borusan Contemporary Art Collection has a pluralist approach where artists speak different languages with their respective techniques.

2 | Burak Bedenlier

6. KAT 6TH FLOOR

1

Lars Arrhenius

Habitat

2006

Tek kanal sesli animasyon

Ed. 5/5

Habitat

2006

Animation, single channel sound

Ed. 5/5

2

Liam Gillick

Değiştirilmiş Analiz

2007

9 x 107 x 120 cm

Alüminyum elek, toz kaplı ve anotlanmış alüminyum, pleksiglas

Shifted Analysis

2007

9 x 107 x 120 cm

Aluminum screen, powder-coated and anodized aluminum,

plexiglass

3

Lale Delibaş

İsimsiz, ünük

2004

50 x 90 cm

Tuval üzerine örgü, boru ve resim

Untitled, unique

2004

50 x 90 cm

Knitting, pipe and painting on canvas

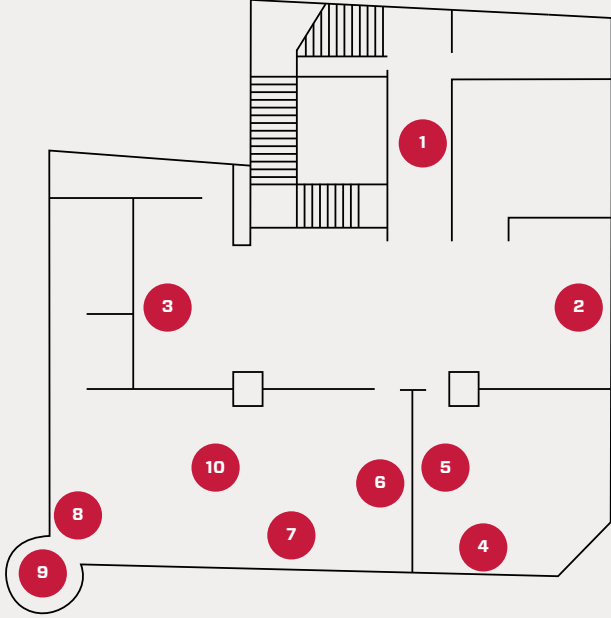
Bu katta çalışmalarını yer alan, farklı kuşaktan üç sanatçı yine farklı teknikler kullanarak birbirinden değişik kavramları büyüteç altına alıyor. Lars Arrhenius'un animasyon videosunu güncel hayatın parodisi olarak tanımlayabiliriz. Liam Gillick'in duvar rölyefinde birbirini tekrar eden formların her defasında canlı renklerle izleyici karşısına çıkması, kavramsal değerleri bünyesinde taşıyan bir araştırmadır. Lale Delibaş'ın çalışmasında, ilk bakışta belli olmasa da, tuvalin yüzeyinde beliren farklı dokular, izleyiciyi gördüğünün arka planını düşünmeye davet eder.

The three artists on this floor, all from different generations, work on different concepts using different techniques. Lars Arrhenius's animated video art can be defined as a parody of modern life, while Liam Gillick's wall relief is a grounded in aspects of research that approach different conceptual values by the repetition of form in vibrant colors. The different textures of the canvas in Lale Delibaş's work, though not easily seen at a glance, invite viewers to think about what is behind the scenes.

2 | Liam Gillick

7. KAT 7TH FLOOR

1

Hannu Karjalainen

Bir Mimara Doğru

2010

HD video, 5'15"

Ed. 2/5

Towards an Architect

2010

HD video, 5'15"

Ed. 2/5

2

Michael Kenna

Huangshan Dağları, Çalışma 42, Anhui, Çin

2010

40 x 50 cm

Gümüş baskı

Ed. 14/45

Huangshan Mountains, Study 42, Anhui, China

2010

40 x 50 cm

Silver print

Ed. 14/45

3

Ekrem Yalçındağ

195 Renk

2007

160 x 220 cm

Tuval üzerine yağlıboya

195 Colours

2007

160 x 220 cm

Oil on canvas

4

Markus Weggenmann

İsimsiz No: 305

2007

100 x 78 cm

Alüminyum üzerine parlak boya

Ohne Titel N.305

2007

100 x 78 cm

High gloss paint on aluminum

5

Erdal İnci

Hierapolis

2013

Medya tek kanal video, süreklî döngü, 10', 1080 p

Ed. 2/5 +1

Hierapolis

2013

Media, one channel video, loop, 10', 1080p

Ed. 2/5 +1

6

François Morellet

4 trames hybrides 15°-105°, 40°-130° rouge (ünik)

2009

200 x 200 cm

Tahta üstü tuval üzerine akrilik boya, 6 adet neon tüp

4 trames hybrides 15°-105°, 40°-130° rouge (unique)

2009

200 x 200 cm

Acrylic on canvas on wood, six neon tubes

7

Thomas Ruff

Substrat 30 I

2006

240 x 186 cm

Kromojenik baskı, diasec

Ed. 1/3 + 1 AP

Substrat 30 I

2006

240 x 186 cm

C-print, diasec

Ed. 1/3 + 1 AP

8

Allard Van Hoorn

034 Kentin Hayal Zaman Çizgisi

Enlem: 41.041250° N - 41.041345° N

Boylam: 28.990245° E - 28.9900331° E (Water Score)

2015

Ed. 1/2 + 1 AP

034 Urban Songline

Latitude: 41.041250° N - 41.041345° N

Longitude: 28.990245° E - 28.9900331° E (Water Score)

2015

Ed. 1/2 + 1 AP

9

Paul Schwer

Red Baozi

2007

60 x 55 x 40 cm

PET-G, serigrafî üzerine vernik, pigment boya

Red Baozi

2007

60 x 55 x 40 cm

PET-G, varnish of silk-screen, pigments

10

Beat Zoderer

Tavan Freskosu No:2

2011

430 x 150 x 10 cm

Alüminyum üzerine akrilik

Ceiling Fresco No.2

2011

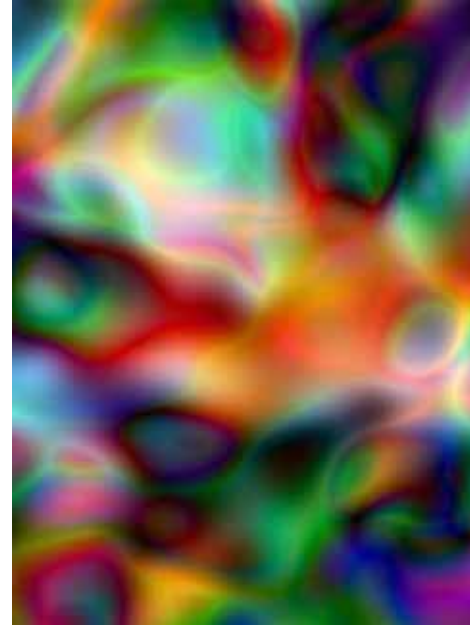
430 x 150 x 10 cm

Acrylic on aluminum

Borusan Çağdaş Sanat Koleksiyonu'nun kalbi olarak nitelendirilebilecek bir yerden söz etmemiz gerekirse, burası yedinci kattır. *Perili Köşk*'ün en etkileyici manzaralarından birine sahip olan bu alanın ışığı da, mimarisi de, sergilenecek olan çalışmalar üzerinde büyük bir etkiye sahiptir. Hannu Karjalainen'in asansörün karşısında izleyiciyi karşılayan videosu kafasından aşağı farklı renklerin boşaltıldığı bir figürü temsil ederken, metaforlara bağlı olarak bu katın tamamında kendisini belirgin kılan "renk tutkusu"na da gönderme yapar. Ekrem Yalçındağ ve Markus Weggenmann'ın tuval üzerine gerçekleştirmiş olduğu resimler, kelimenin tam anlamıyla renk sarhoşluğu yaratacak denli güçlü tonların yan yana gelmesiyle oluşmuştur. Yakın zamanda kaybettiğimiz François Morellet'nin kırmızı renkli neon heykeline eşlik eden Thomas Ruff'un renk çümbüşlerini çağrıştıran fotoğraf çalışması bu mekânda renklerle kurgulanmış olan bütünlüğün altını çizer. Beat Zoderer ve Paul Schwer'in sürekli olarak tavanlarda sergilenen heykellerinin de renk öğelerine vurgu yapmaları, etkileyici Boğaziçi manzarası karşısında alınmış bir tavrın savunuculuğunu üstlenmelerinden kaynaklanmaktadır.

Çağdaş sanat eserlerinin haftanın beş günü ofis olarak kullanılan bir mekânda gösterime sunulması, yerleşik müze ve sergileme tekniklerine karşı alınmış bir karar olduğu için Borusan Contemporary'nin kurumsal kimliğinde sürekli olarak ön plana çıkan deneyselliğin altını çizer. Mimarinin sanatı değil, sanatın mimariyi değişime zorladığı bu deneysellik, hem yeni medya sanatı olarak tanımlanan dijital çalışmalarda hem de yedinci katta örneklerini gördüğümüz klasik tuval, heykel ve fotoğraf teknikleriyle gerçekleştirilmiş olan işlerde kendini görünür kılar. Bu çerçevede, Borusan Çağdaş Sanat Koleksiyonu'nun ana karakterinin yedinci katta bir bütünsellik içinde izleyiciyle paylaşıldığını söyleyebiliriz: dijital, deneysel ve renkli.

If we were to talk about the "heart" of the Borusan Contemporary Art Collection, it would certainly be the seventh floor. The light and the architecture of this area, combined with one of the most impressive views of *Perili Köşk* has a great effect on the works that are exhibited in here. Hannu Karjalainen's video, greeting the viewer right across the elevator, represents

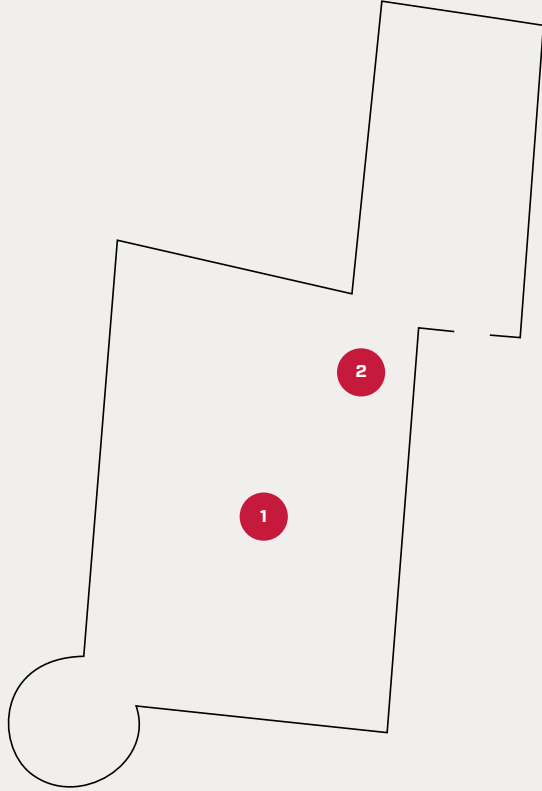

7 | Thomas Ruff

a figure with different colors spilled over his head, while referring to the "passion of color" that is prevalent throughout the floor through metaphors. The canvas paintings of Ekrem Yalçındağ and Markus Weggenmann are made up of strong shades that create an exhilaration of color. Accompanying the red neon sculpture by the late François Morellet, Thomas Ruff's photographic work reminds one of a riot of color and stresses how the coherence of color is prepared in this space. Beat Zoderer and Paul Schwer's sculptures permanently exhibited on the ceiling also emphasize color as an attitude in contrast to the view of the Bosphorus.

Exhibiting contemporary art in a space which is used as an office for five days a week underlines the experimental nature of Borusan Contemporary's corporate identity, as it is a unique statement with respect to the conventional museum and exhibition paradigm. This experimental approach where art forces architecture to change as opposed to the opposite, makes itself visible in both digital works and new media art and in works that utilize classical techniques such as painting on canvas, sculpture and photography that can be found on the seventh floor. Within this framework, the Borusan Contemporary Art Collection's digital, experimental and colorful esthetic interests are shared with the public on the seventh floor.

8. KAT 8TH FLOOR

1

Keith Sonnier

Balo Salonu Avizesi Yerleşirmesi

2007

600 x 100 x 100 cm

Argon ve neonlu cam tüpler

Ballroom Chandelier Installation

2007

600 x 100 x 100 cm

Glass tubes with argon and neon

2

Jerry Zeniuk

İstanbul Duvar Resmi

2007

240 x 1500 cm

Duvar üzerine akrilik

Istanbul Wall Painting

2007

240 x 1500 cm

Acrylic on wall

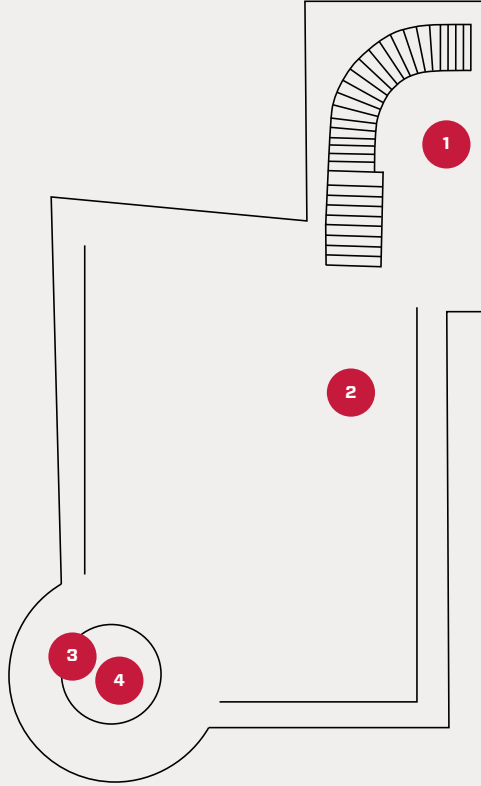
Perili Köşk'te geniş katılımlı toplantıların yapıldığı bu katta, Jerry Zeniuk'un mekân için özel olarak gerçekleştirdiği bir duvar resmi ve Keith Sonnier'in neon heykeli yer alıyor. Zeniuk, Boğaziçi'nin en etkileyici manzaralarından birinin görüldüğü bu mekânda, son derece dikkatli bir şekilde, bu manzarada yer almayan sarı, turuncu ve turkuaz renklerinden hareket ederek adeta mekânın tamamını kuşatan bir çalışma gerçekleştirmiştir. Birbirinden farklı nüansları olan renklerin ön plana çıktığı bu duvar çalışmasındaki dingin atmosfer Sonnier'in çalışmasında yer alan neon renklerin de katılımıyla desteklenir. İdeal bir çalışma mekânı olmasının ötesinde renklerin bütünlüyle özellikleri, izleyiciyi bu mekânda çağdaş sanatla manzara arasındaki mücadele hakkında düşünmeye davet ediyor.

On this floor which hosts crowded meetings, we see the site-specific wall painting by Jerry Zeniuk and Keith Sonnier's neon sculpture. In this space which offers one of the most impressive views of the Bosphorus, Zeniuk selects the colors yellow, orange and turquoise that he finds lacking in the view and meticulously dominates the entire space with them. The serene atmosphere of this wall painting, where colors with nuances become prominent, is supported by the neon colors in Sonnier's work. Apart from being an ideal working environment, the complimentary nature of its colors invites the viewers to ponder the struggle between art and landscape.

1 & 2 | Keith Sonnier & Jerry Zeniuk

9. KAT 9TH FLOOR

- 1**
Beat Zoderer
Patch Ball No:3
2009
Çap: 153 cm
Akrilik üzerine alüminyum
Patch Ball No.3
2009
Diameter: 153 cm
Acrylic on aluminum
- 2**
Andrew Rogers
Çözülen
2007
300 x 100 x 100 cm
Bronz, altın
Unfurling
2007
300 x 100 x 100 cm
Bronze, gold
- 3**
Ekrem Yalçındağ
Ev Gibi
2007
2500 cm
Duvar üzerine sprej ve yağlıboya
Feels Like Home
2007
2500 cm
Spray and oil on wall

- 4**
Allard Van Hoorn
034 Kentin Hayal Zaman
Çizgisi
Enlem: 41.041250° N -
41.041345° N
Boylam: 28.990245° E -
28.9900331° E (Water Score)
2015
Ed. 1/2 + 1 AP
034 Urban Songline
Latitude: 41.041250° N -
41.041345° N
Longitude: 28.990245° E -
28.9900331° E (Water Score)
2015
Ed. 1/2 + 1 AP

İkinci Boğaz köprüsüne yakın duran, iki farklı büyüklükteki teras bu katta izleyiciye kelimenin tam anlamıyla büyüleyici bir panoramik manzara sunar. Doğu'dan Batı'ya İstanbul'un silüetini ortaya koyan iki terasta Ekrem Yalçındağ, Andrew Rogers ve Beat Zoderer'in çalışmaları yer alır. Yalçındağ, küçük kule içinde kahverenginin tonlarını kullanarak farklı bir mekânsal atmosfer oluştururken, Rogers ve Zoderer'e ait heykeller renkli formlarıyla dikkati çeker.

The two terraces on this floor, situated closer to the second bridge on the Bosphorus, offer viewers a magical panoramic view. Presenting the Istanbul silhouette from East to West, the terrace is home to the works of Ekrem Yalçındağ, Andrew Rogers and Beat Zoderer. While Yalçındağ forms a different spatial atmosphere using shades of brown in the small tower, while the sculptures of Rogers and Zoderer strike the viewers with their colorful form.

2 | Andrew Rogers

İlhan Berk Üzerine

Modern Türk şiirinin en önemli temsilcilerinden biri olarak değerlendirilen İlhan Berk'i çağdaşlarından olduğu kadar, diğer şairlerden ayıran en önemli özellik, "kendi odaklı" olmasıydı. Bırakalım cümlelerini, sözcüklerini, yazdığı her harfi ölçerek, tartarak, düşünerek kurgulayan Berk, yaşamı boyunca tuttuğu yüzlerce defterdeki notlarıyla adeta adım adım izlenebilecek bir çalışma tutkusunun da temsilcisiydi. Çalışmayı en büyük erdem sayan şairin, kaleme aldıklarını tekrar tekrar bozarak yeniden kurgulaması, onu postmodern yaratı tekniklerinin eşliğine yerleştirmiştir. Yaşı itibarıyla "modern" olarak tanımlayabileceğimiz dönemin temsilcisi olmasına rağmen, kendi kendine geliştirmiş olduğu kolaj teknikleriyle çalışan İlhan Berk, tamamıyla içinden gelen dürtüler sonucunda desen çizmeye başlamıştı. Unutmamak gerekiyor ki, Tevfik Fikret'ten Nâzım Hikmet'e, Arif Dino'dan Oktay Rifat'a dek birçok şairimiz resimle yakından ilgilenerek bu alanda da çalışmalar vermişlerdi. Bu gelenek içinde ele alınması gereken desenleri, karalamaları Berk'in disiplinlerarası olarak değerlendirilmesi gereken bir özelliği olduğunun altını çizer. Bedri Rahmi'den Orhan Peker'e, Abidin Dino'dan Aliye Berger'e dek birçok ressam hakkında da etkileyici metinler kaleme alan şair, şiirsel imge ile görsel imge arasındaki geçiş noktalarını adeta içgüdüsel olarak algılamıştı.

Dönemsel eğilimlere kulak asmadan düşlerinin, hayallerinin peşinde ilerleyen İlhan Berk, geçmişle değil bugünle, şimdiki zamanla yakından ilgilenerek imgesel ağlar ördü. Onun poetikası üzerine kurgulanan "Yazıt" sergisini, bu ağların anlamlandırılması olarak yorumlamak mümkündür.

On İlhan Berk

One of the characteristics that distinguishes İlhan Berk, who is considered today as one of the most prominent poets in modern Turkish poetry, from his contemporaries and many other poets was his "self-focus". Berk represented a passion for working that could be traced step-by-step via his notes on the hundreds of journals he kept; meticulously building his sentences, words, every letter he ever wrote. Holding work as the highest of endeavors, Berk went over and over his writings constantly re-shaping them, which has placed him on the edge of the postmodern creative technique. Though his birth year suggests that he could be classified among the "modern" poets, Berk had started to draw based completely upon his instincts, working with collage techniques he had developed on his own. One must keep in mind that many Turkish poets such as Tevfik Fikret, Nâzım Hikmet, Arif Dino and Oktay Rifat were also interested in painting and produced visual art, which forms a tradition within which Berk should be viewed. Here, Berk's doodles and sketches stress that his work has an interdisciplinary quality. Writing influential texts on many painters from Bedri Rahmi to Orhan Peker to Abidin Dino and to Aliye Berger, Berk internalized the pores between poetic simulacra and visual simulacra instinctively.

Following his dreams without being held back by the spirit of the era, Berk formed webs of simulacra that were involved with the present and not the past. It is possible for one to view *Script* as the interpretation of these webs based on Berk's poetics.

DR. NECMİ SÖNMEZ

1968 doğumlu Dr. Necmi Sönmez, Mainz, Paris, Newcastle ve Frankfurt'ta sanat tarihi eğitimi aldı. Doktorasını Johann Wolfgang Goethe Üniversitesi'nde Wolfgang Laib üzerine yaptı.

Viyana'da Moderner Kunst Stiftung Ludwig ve Museum Wiesbaden müzelerinde küratöryel uzman olarak çalıştıktan sonra, Museum Folkwang Essen'in çağdaş sanat bölümünü yönetti (2001-2005). Kassel Sanat Akademisi'ndeki görevinden sonra FRAC Franche-Compté Eser Satın Alım Komitesi üyeliği yaptı. Ardından Kunstverein Arnsberg'in sanat yönetmenliğini üstlendi (2005-2008). 2009-2014 yılları arasında ArtCenter/Istanbul yerleşik sanatçı programını başlattı.

Halen çalışmalarını Düsseldorf'ta bağımsız küratör ve sanat tarihçisi olarak sürdürüyor ve aynı kentteki SPAM Contemporary'de program danışmanlığı yapıyor.

Dr. Necmi Sönmez (1968, İstanbul). Received education on art history at Mainz, Paris, Newcastle and Frankfurt. He had his PHD at Johann Wolfgang Goethe University on Wolfgang Laib.

He curated exhibitions with young artists in Turkey, France, Germany and Netherlands since 1995. After working as Curatorial Associate in Museum Wiesbaden, Wiesbaden and Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig in Vienne, he served as Curator for Contemporary Art, Museum Folkwang Essen (2001-2005). After working at Kunstakademie Kassel, he became the Artistic director at Kunstverein Arnsberg (2005-2008) and member of acquisition committee at FRAC Franche- Compté (2005-2008).

He established the artists residency program ArtCenter İstanbul (2009-2014). Recently he is working as independent curator for different institutions and as programme consultant at SPAM CONTEMPORARY in Düsseldorf.

SERGİLERİNDEN BAZILARI

SELECTED EXHIBITIONS

Jean Dubuffet (Ankara, 1995), Candida Höfer (Rotterdam, 1996), Emil Schumacher (Ankara, 1997), "Strukturveränderung-Structures Transverses" (Colombey, 1999), "Einsiedler-Vorübergehend" (Essen, 2001), Wolfgang Laib (Essen, 2002), Elisabeth Ballet (Essen, 2003), Reiner Ruthenbeck (Essen, 2004), Martin Gostner (Essen, 2004), "Tiefbauarbeiten", (Essen, 2005), "Sounds, Grown by Night" (İstanbul, 2005), Gregor Schneider (Arnsberg, 2006), Meltemoffİstanbul (İstanbul, 2007), Christoph Rodde (Paris, 2007), Abdurrahman Öztoprak (İstanbul 2007; Venice 2008), Sabine Boehl, Anja Cuiпка (Arnsberg, 2008) Mazhar Şevket İpşiroğlu (İstanbul, 2008), "Turkish Realism" (Frankfurt, 2008) "Unexpected-Unerwartet" (Bochum 2010), "Mind Models" (İstanbul, 2010), Port İzmir 2, International Contemporary Art Triennial (İzmir 2010), "In Back of Real" (Brooklyn, 2011), Gerwald Rockenschaub, Sol LeWitt (İstanbul 2012), François Morellet (İstanbul, 2013), Björn Severin (Düsseldorf, 2014)

www.necmisoenmez.de

Borusan Holding'in ve koleksiyonun ev sahipliğini yapan Perili Köşk, zengin bir geçmişe sahip. Rumelihisarı'nın tarihsel açıdan en önemli binalarından ve İstanbul mimari mirasının önde gelen örneklerinden biri olan Yusuf Ziya Paşa Köşkü'nün yapımına 1910'lu yıllarda başlandı. Köşkün özgün yapısı teraslar hariç dört buçuk katlı olmakla birlikte, bitirilemeyen inşaatın oturu ikinci ve üçüncü katlar boş kaldı ve burada rüzgârın yarattığı uğultu, çevre sakinleri tarafından binanın "Perili Köşk" adıyla anılmaya başlamasına neden oldu. Diğer bir söylentiye göre ise, binada peri gibi güzel bir kız yaşadığı ve burada hayatını kaybettiği için köşk bu ismi aldı.

Binanın inceleme ve yenileme çalışmaları mimar Hakan Kıran tarafından 1995 ve 2000 yılları arasında gerçekleştirildi. Faaliyetlerini 19 Şubat 2007 yılından itibaren Perili Köşk'te sürdürmeye başlayan Borusan Holding, köşkü 2030 yılı sonuna kadar kiralandı. 17 Eylül 2011'den bu yana da bina hafta sonları halkın ziyaretine açık bir çağdaş sanat mekânı olarak kullanılıyor.

Borusan Contemporary, Borusan Çağdaş Sanat Koleksiyonu'ndan beslenen, sergiler, etkinlikler, eğitici çalışmalar, yeni yapıtlar ve mekâna özgü yerleştirmeler gibi çeşitli programlara yer veren bir kurum. Bu etkinliklerin ortak özelliği, en geniş tanımıyla, medya sanatlarına, yani zaman, ışık, teknoloji, video, yazılım ve benzeri araçları kullanan sanatçılara odaklanmaları. Etkinlikler Borusan Holding'in Perili Köşk İstanbul'daki ofisinde gerçekleşiyor ve bu sayede ofis içinde benzersiz bir müze yaratılarak yeni bir model oluşturuluyor. Nefes kesen Boğaz manzarasıyla sergi mekânları, ofisler, Müze Cafe, Borusan ArtStore ve teraslar dahil olmak üzere tüm bina hafta sonları halka açık.

The building, both home of Borusan Holding's headquarters and Borusan Contemporary Art Collection, has a long and important history. The construction of Yusuf Ziya Paşa Pavilion, which is considered one of the foremost examples of Istanbul's architectural heritage and among the most significant and historic buildings of Rumelihisarı, started in 1910s. The construction of the building had to be stopped due to the World War I. The second and third storeys remained empty and here the wind made a sinister noise. Consequently, the building started to be called the "Haunted Mansion" by the local community. According to another anecdote, a girl as beautiful as a fairy passed away here, and therefore the premises took the name of "the kiosk with fairies".

The building survey, restitution, restoration and renovation were performed by the architect Hakan Kıran between 1995 and 2000. Borusan Holding began using Perili Köşk in February of 2007 and has a long-term lease agreement on the mansion extending to the end of 2030. Since September 17, 2011 the building has been functioning as a contemporary art museum open to the general public on the weekends.

Borusan Contemporary is a multi-platform program of exhibitions, events, educational activities, new commissions and site specific installations rooted in Borusan Contemporary Art Collection. These activities are defined by their specific focus on media arts broadly defined, i.e. artists who work with time, light, technology, video, software and beyond. Most of the program takes place at Perili Köşk Istanbul, and co-exists with the offices of Borusan Holding, in essence creating a unique museum in an office paradigm. The entire building including the galleries, office space, café, Borusan ArtStore and outdoor terraces with breathtaking views of the Bosphorus are open to the public on the weekends.

Borusan Holding'in kurucusu ve onursal başkanı Asım Kocabiyik'in 88 yıllık birikimini sonsuza dek yaşatmak üzere tasarlanan "Asım Kocabiyik: 88 & ∞" Anı Odası Perili Köşk'te.

Kocabiyik'in çalışma mekânında kurulan odanın yaşamını anlatan bir dijital sergi yer alıyor.

Küratörlüğünü Prof. Zafer Toprak'ın üstlendiği Anı Odası cumartesi ve pazar günleri saat 10.00 ile 20.00 arasında Perili Köşk'ün 6. katında ziyarete açık.

We invite you to get to know Asım Kocabiyik, the founder of Borusan Holding, with a room dedicated to his memory including a digital exhibition.

Titled "Asım Kocabiyik: 88 & ∞", the room can be visited on weekends between 10 am-8 pm on the 6th floor of Perili Köşk.

Değerli katkılar için teşekkür ederiz

With special thanks to

 BORUSAN

 **BORUSAN
YATIRIM**

 **BORUSAN
İSTİKBAL TİCARET**

BORUSAN CONTEMPORARY

Genel Sanat Direktörü **Artistic Director at Large**
Kathleen Forde

Müze Direktörü **Museum Director**
Yağız Zaimoğlu

Sergiler Yöneticisi **Exhibitions Manager**
Ekin Bayraktaroğlu

Özel Projeler Asistanı **Special Projects Assistant**
Merve Bükücü

İletişim ve Etkinlikler Yöneticisi
Communication and Events Manager
Burak Mert Çiloğlu

Koleksiyon Kayıt ve Operasyon Yöneticisi
Collection Registrar and Operation Manager
Övgü Şahin

Editör **Editor**
Aykut Şengözer

Dijital Medya Tasarımı
Digital Media Design
Burçin Buruk

Mekân Sorumlusu **Venue Responsible**
İrem Elçi

Teknik Sorumlu **Technical Staff**
Sinan Mantarcı

Sergi Asistanları **Museum Docents**
Fatma Çiftçi
Binnur Kardeş

Mimari **Architecture**
Mat Mimarlık

Teknik Destek **Technical Support**
Techizart (Mirhan Kıvanç Özdemir)

Eser Taşıma **Fine Arts Shipping**
Simurg Fine Art

Reklam Ajansı **Advertising Agency**
Piramit Tasarım ve Reklamcılık AŞ

Medya İlişkileri **Media Relations**
Tribeca

İnteraktif Ajans **Interactive Agency**
Dreambox

Güvenlik **Security**
Securitas

Temizlik **Cleaning**
Euroserve

BORUSAN KOCABIYIK VAKFI BORUSAN KOCABIYIK FOUNDATION

MÜTEVELLİ HEYETİ **BOARD OF TRUSTEES**
Başkan **President**
F. Zeynep Hamedî

Üyeler **Members**
A. Ahmet Kocabıyık
Z. Nurhan Kocabıyık
Levent Kocabıyık
A. Nükhet Özmen

YÖNETİM KURULU **EXECUTIVE BOARD**
Başkan Chairperson
F. Zeynep Hamedî

Başkan Yardımcısı **Vice Chair**
Z. Nurhan Kocabıyık

Üyeler **Members**
C. Bülent Demircioğlu
Leyla Hamedî
A. Ahmet Kocabıyık
Levent Kocabıyık
Aslı Özmen
A. Nükhet Özmen
Agâh Uğur

YÖNETİM **MANAGEMENT**
Genel Sekreter **Secretary General**
Canan Ercan Çelik

Mali ve İdari İşler Müdürü
Finance and Administrative Manager
Meltem Doğan

Kurumsal İletişim **Corporate Communications**
Şule Yücebiyık
Borusan Holding Kurumsal İletişim Direktörü
Borusan Holding Corporate Communications Director

Borusan Contemporary, Borusan Kocabıyık Vakfı Kültür, Sanat, Müzecilik, Koleksiyon, Tanıtım, Eğitim, Öğretim İktisadi İşletmesidir.
Borusan Contemporary is Borusan Kocabıyık Foundation's economic initiative on culture, arts, museology, collection, promotion, training and education.

SERGI KİTAPÇIĞI
EXHIBITION BOOKLET

Yayıma Hazırlayan **Editor**
Aykut Şengözer

Tasarım **Design**
Emre Çıkinöglü

Çeviri **Translation**
Merisa Şahin

Uygulama ve Baskı Öncesi Hazırlık
Application and Pre-press
Piramit Tasarım ve Reklamcılık AŞ

Baskı **Printing**
Grafim Grafik, Film ve Matbaacılık AŞ

Tüm görsellerin ve metinlerin hakları
sahiplerine aittir.

**Rights to all images and texts belong
to their respective owners.**

Yayın hakları sanatçılara ve

Borusan Contemporary'ye aittir.

**Copyright to the publication belongs to
Borusan Contemporary and the artists.**

© Borusan Contemporary, 2016.

Borusan Contemporary

Rumelihisarı Mah.

Baltalimanı Hisar Cad. No: 5 Perili Köşk

34470 Sarıyer İstanbul TR

www.borusancontemporary.com

SOSYAL MEDYADA BORUSAN CONTEMPORARY
FOLLOW US ON SOCIAL MEDIA

 facebook.com/BorusanContemporary

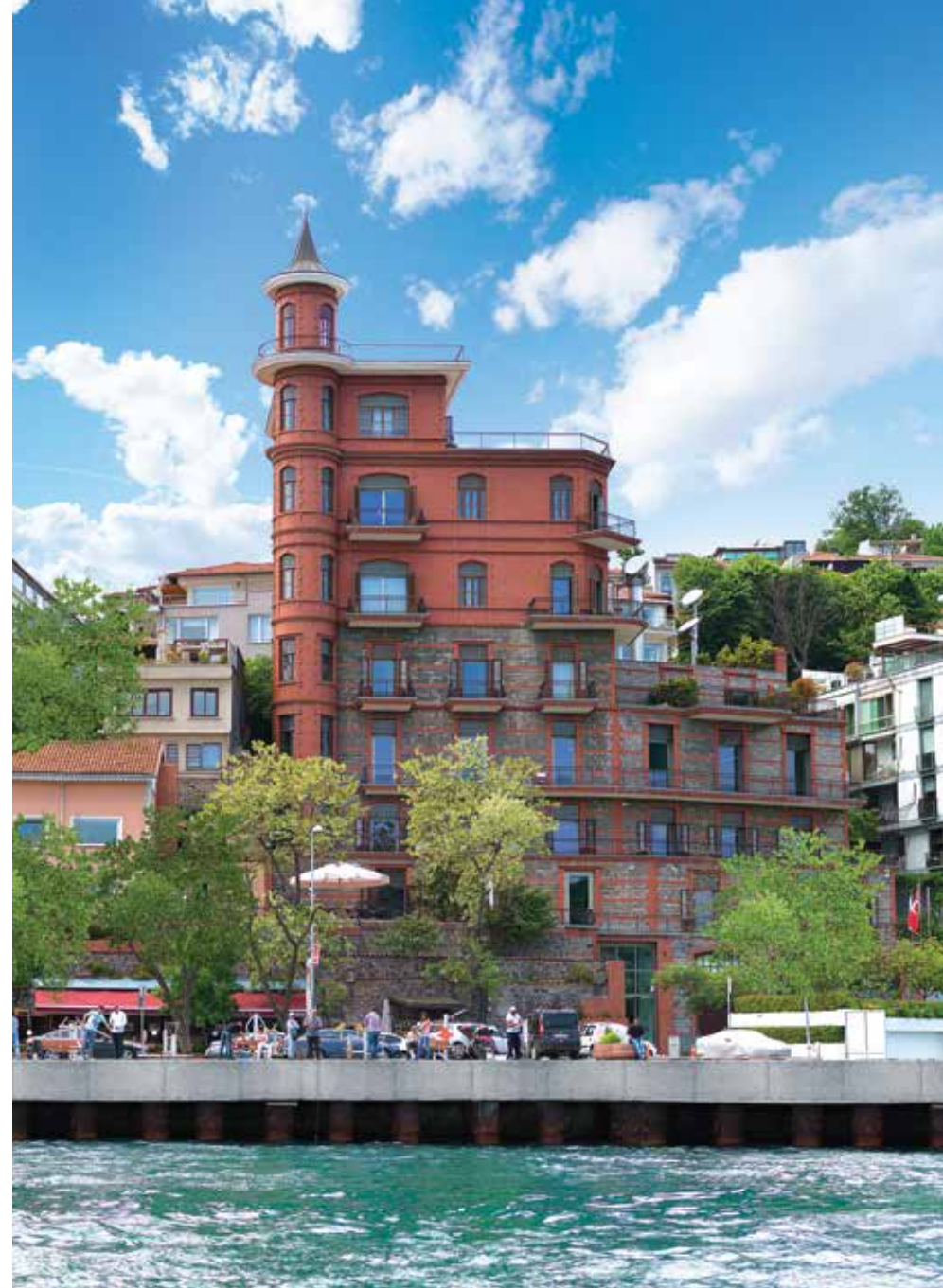
 twitter.com/borusancontempo

 instagram.com/borusancontemporary

 pinterest.com/borusancontempo/

 youtube.com/borusancontemporary

 Available on the
App Store **Borusan Contemporary uygulaması**
App Store ve Google Play'de
Borusan Contemporary application
is on App Store and Google Play

© BORUSAN CONTEMPORARY 2016

